

Въ това сжщото време подпоручикъ Шатиловъ събира остаткитѣ отъ ротитѣ, ударя пакъ и зема и третия редъ на неприятелскитѣ обкопи; башибозуцитѣ, които ги защищавали, възсѣднѣли на своитѣ конѣ и побѣгнѣли. Уцѣлѣли само офицеритѣ и тѣ, като наредили ротитѣ си, трѣгнѣли напредъ. Тогазъ Турцитѣ захвърлили всички свои укрѣпления, отстъпили въ Плевень и сж настанили изъ градинитѣ и къщята, отдѣто продължавали все по силно да гърмятъ; страшенъ огнь изхвърлили върху Костромския полкъ и турскитѣ батареи. Една русска батарея са опитала да порази неприятеля въ самия градъ. Но, напрасно. Нѣмало никаква възможность да са стои противъ несравнено по голѣми сили; нѣмало никаква възможность да са остава на взетитѣ отъ неприятеля позиции. Полка претърпѣлъ огромни загуби и въ солдати, и въ офицери; резерва не оставала никаква; патронитѣ и зарядитѣ (гюллета и други вещи за топоветѣ) били изхвърляни, а да се подвезатъ други било невъзможно: паркитѣ си оставали въ Болгарени. А неприятеля все са повече усилилъ. Гжста и многобройна цѣпь турски стрѣлци излѣзли изъ Плевень, като имали зади себе силна поддръжка, и подкачили да са впускатъ напредъ. Майоръ Барашевъ заповѣдалъ да са отстъпва. Това е било около по 9 часа сутринята.

Когато генералъ Шильдеръ узналъ за тѣзи несполука на лѣва страна, той поржчелъ да са отстъпва по всички линия. Така са не удало първото нападание на Плевень, на 8 юлия. Подиръ сражението станжло ясно, че 9 руски баталиони нападнѣли 40 неприятелски баталиони. При таквазъ голѣма несъразмѣрность въ силитѣ не е удивително, че нападането са е свършило не сполучливо. Тукъ е трѣбало да са бие единъ противъ петина; освѣнъ това рускитѣ войски били раскѣсани на два